

Interrail siirtyi nykyaikaan

**Nuoret matkajat pyritään saamaan ta-
kaisin raiteille lippu-uudistuksen avulla.**

KUUKAUDEN MITTAINEN interrail-reissu Euroopassa kuului vielä 1990-luvun alussa noin 20 000 suomalaisnuoren kesäohjelmaan. Viime vuosina junamatkailun suosio on kuitenkin laskenut selvästi, ja tällä vuosituhaanella interrail-kortteja on Suomessa myyty enää 3000–4000 kappaletta vuosittain.

Interrailin suosiota yritetään nostaa kohti huippuvuosien tasoa koko Euroopan laajuisen lippu-uudistuksen avulla, jolla pyritään vastaamaan nykypäivän matkustajien toiveisiin. Huhtikuun alussa vyöhykkeisiin perustunut, kuukauden voimassa ollut lippu korvattiin matkustuspäiviin perustuvalla kortilla, jonka voi ostaa kuukautta lyhyemmäksi ajaksi. Samalla Marokko jäi pois kohdemaiden joukosta.

Uudistuksen myötä vyöhykkeisiin perustuneen lipun tilalle tuli kaksi erilaista vaihtoehtoa: Inter Rail Global Pass, joka kelpaa kaikissa kolmessakymmenessä interrail-maassa, sekä maakohtainen Inter Rail One Country Pass. Vyöhykkeiden sijaan kortin ostaja valitsee suunnitelmia sopivan määrän matkustuspäiviä.

”Nuorten ajankäyttöä selvitettyämme havaitsimme, että lyhyemmän ajan voimassa olevalle lipulle on tilausta. Nuortenkaan lomat eivät nykyisin monesti ole yhtäjaksoisesti kuukauden mittaisia. Lisäksi vyöhykkeisiin sidottu lippu koettiin liian rajoittavaksi”, kertoo VR:n markkinasuunnittelija **Laila Suuronen** ja sanoo uudistuksen perustuneen hyvin pitkälti nuorilta saatuun palautteeseen.

YKSI SYY INTERRAILIN suosion romahtamiseen on lentomatkustamisen suosion kasvu halpalentoyhtiöiden yleistymisen seurauksena. Suuronen mukaan lippu-uudistusta tehtäessä myös lentomatkustaminen on otettu huomioon.

”Monet yhdistävät nykyisin halpalennot interrailiin, halutaan päästä suoraan kauemmas aikaa tuhlaimatta. Uusi kortti sopii tällaiseen matkailuun paljon entistä paremmin”, hän sanoo.

Suuronen uskoo, että uudistuksen myötä interrailin suosio kääntyy taas nousuun, vaikka 1980-luvun kulta-aikoihin onkin vielä matkaa. Monet kuitenkin pitävät edelleen junamatkailua ainoana oikeana tapana nähdä Eurooppaa.

”Tähän asti saamamme palaute on ollut erittäin positiivista, ja uskon että myynti on edellisvuotta vilkkaampaa. Asemilta on kerrottu, että erityisesti maakohtaisista lipuista on tullut paljon kyselyjä, ja luulen että ne nousevat suosituimmiksi vaihtoehdoiksi tänä kesänä. Kesä–heinäkuu on vilkkainta reilusaikaa, jonka jälkeen voidaan sanoa onnistuiko uudistus todella”.

Johannes Kotkavirta

Riitta Nerg ja Pekko Rantamäki ostivat uudet interrail-liput huhtikuun lopussa Jyväskylän Matkakeskuksesta.

HEIKKI VIHEMÄKI

Itävallan kautta Gibraltarille

JYVÄSKYLÄLÄINEN Pekko Rantamäki ja Tampereella opiskeleva **Riitta Nerg** suunnittelivat interrailille lähtöä omilla tahoillaan, kunnes asia tuli sattumalta puheeksi nettikeskustelussa. Edellisvuonna Itävallassa vaihdossa tavanneet opiskelijat päättivät lähteä reissuun yhdessä, kun kohdemaitakin päästiin soppuun varsin helposti.

”Aiomme käydä Itävallan Klagenfurtissa moikkaamassa kavereita, jonka jälkeen suuntaamme toivottavasti kohti Espanjaa ja Gibraltarista. Sitä ennen tarkoitus on käydä ainakin Berliinissä ja Prahassa”, Rantamäki kertoo.

Saksaan reissaajat siirtyvät nykyaikana yleisellä kulkupelillä, halpalentoyhtiön koneella, joka nousee toukokuun 11. päivä Tampereelta kohti Bremeniä. Takaisin tullaan samalla keinolla.

”Mielestäni lippu-uudistus on varsin onnistunut. Ainakin

meidän matkasuunnitelmimme 22 päivää voimassa oleva, kymmenen matkustuspäivää sisältävä lippu sopii vanhaa vyöhykelippua paremmin”, Nerg sanoo.

”Muutama vuosi sitten reilatessani jouduin ostamaan kal-
liin pohjoisen vyöhykkeen varsinaisiin kohdemaihin siirtymistä varten, tämä on ehdottomasti parempi näin”, hän jatkaa.

Kovin tarkkoja matkasuunnitelmia Rantamäki ja Nerg eivät omien sanojensa mukaan ole tehneet, koska liika suunnittelu vesittäisi osan koko interrailin ideasta.

”Vähän kyllä jännittää mihin tuo kymmenen matkapäivää riittää, kun takaisin pitäisi vielä päästä. Mutta tämän tarkempia suunnitelmia emme ole ajatelleet tehdä, sillä vapaus aikatauluista ja kaavamaisista matkasuunnitelmista on juuri sitä miksi interrailille lähdetään”, Rantamäki sanoo.

In the Need of an ID

FINLAND IS NOT very bureaucratic. Not in general. Compared to other countries, Finland is rather customer-friendly. Nevertheless, even here one has to take from time to time an unforgettable journey through different institutions and offices.

When I came to Finland I opened a bank account, and wanted to get a Visa Electron card. But I could not. I had the student card, my passport, my ID card, and a proof from the police that I was registered in this country, but apparently it was not enough to prove that I really existed. The lady in that bank wanted to see a Finnish card with my picture. Otherwise they could not trust me.

Well, pity. One could not do much about it. But when I got married I received a nice document proving that I was registered here permanently, etc. I thought that this time the bank would recognize me, but I hoped in vain. I really needed that ID.

FIRST I HAD TO FIND a police station, which is moving around Jyväskylä with impressive speed. I went there twice and it was always in a different place. Anyway, I paid 40 euros and agreed to wait one week extra to get a combined card of ID and KELA. Sounded good to me. When I went there to collect it a problem appeared. The lady there did not speak English (which was stressful already) and she told me that I was not in their system, which was very stressful.

For some time she was struggling with my Finnish, and with her own computer. But finally she found me. To our great relief everything was fine. My ID was not fine, though. KELA refused to give them any information about me. Apparently I should have applied for the KELA card before I did for that annoying ID. Nobody told me that.

NEVERTHELESS, I got the card and went straight to the bank to get another card. The worker there was very pleased with my bright new Finnish ID. And surprise, surprise: the bank system did not work, they could not print an application form for me. Maybe it's just my weird luck, but I've already experienced a lot. And it's not the end yet, I still have to visit KELA.

Katarzyna Herd

**INTERNATIONAL
COLUMN**